

וממה ששייך עוד לפרשת המבול... הוא מה שמצאנו שאחד מאומתנו דימה
 שארץ ישראל לא נשפטה במבול. ולא עלה דבר זה על דעתו אלא מפני שחשב
 שהפסוק ⁷⁶: "את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם" מוסב על זמן המבול ⁷⁷,
 ...ומן הדין לבאר את טעותו בדבר זה ונאמר שמן הארצות שהיו מיושבות
 בימים ההם לא נשארה אף אחת שלא הוצפה במבול. רק המקומות הבלתי מיושבים,
 לא היה צורך להציף אותם במים כי המטרה היתה למחות את כל בעלי החיים,
 ככ': "אנכי ממטיר על כל הארץ ומחיתי את כל היקום". והמקומות הללו, רצוני
 לומר אלו שמעבר האקלים הראשון, ואלה שמעבר האקלים השביעי, הרי אין בהם
 בעלי חיים וצמחים, בנגב, מחמת השרב, ובצפון מפני הכפור, ומאחר שאין החי
 והצמח קיימים בהם, מצד הטבע, לא היה צורך להוריד דבר שישחית;
 וזה מהדברים הברורים. וארץ ישראל, תואיל ואינה מהמקומות הללו, ברי שמימי
 המבול שטפות. ושוב, הוא סבר שדברי יחזקאל "את ארץ" וגו' הם לשבח, ומן
 הדין לבאר שהם לא סתם דברי גנות, אלא הם בתכלית התיעוב והגיגוי. ועייננו,
 ארצם עוד לא טוהרה ולא גושמה ב... בזעם עד שיטהרנה אלהים. ודברי
 התוכחה מופנים כלפי המתנבאים והכהנים והשרים והמון האומה כי המתנבאים
 והכהנים והשרים ועמי הארץ כולם פושעים. על המתנבאים אמר ⁷⁸: "קשר נביאיה
 בתוכה כארי שאג". ועל הכהנים אמר: "כהניה חמסו תורת" וגו'. וחזר ואמר על
 המתנבאים: "ונביאיה טחו להם תפל" וגו'. ובהמון העם אמר: "עם הארץ עשקו
 עשק וגזלו גזל" וגו'. ו"ביום זעם" (רמז) לצבא נבוכדנצר והגלוים אליהם,
 שהמשילם (במים שוטפים) כמו שפירשנו. ובספר יחזקאל עצמו המשיל אותם
 במטר, ככ' ⁷⁹: "וגשם שוטף באפי יהיה" וגו'. ואין ארץ ישראל זקוקה להצטיינות
 בענין המים (של המבול), כי די לה באמת שלה ואינה זקוקה לשקר.